

PROP DE VOSALTRES

Gent gran i Vida Creixent

Estimats diocesans:

Els creients no tenim un topall temporal per a la formació i el creixement personal en la nostra vida cristiana. La fe en Jesucrist roman sempre en el nostre interior i tractem de fer-la visible amb les bones obres. Aprenem els elements bàsics de la fe en els primers anys de la nostra existència i ens acompanya sempre, amb certes i dubtes, amb alegries i tristeses, amb diàlegs i amb silencis..., fins a l'etapa final de la nostra vida. Necessitem de manera quotidiana la reflexió, la revisió de vida i l'oració.

L'objectiu del moviment apostòlic de Vida Creixent, tan estès en la nostra diòcesi, és aconseguir una atenció especial a les persones més grans, que són una font de saviesa i un pou d'experiència i afecte per a tota la societat. També una atenció a la seva vida cristiana, que conserven amb cura i amb il·lusió. Tot i que a vegades no acaben de comprendre la poca acceptació de la seva herència espiritual en els fills i els nets, això no és cap impediment per practicar amb constància els principis bàsics de la fe i l'intent tenaç de donar-los a conèixer.

Durant els últims mesos hem parlat molt de la gent gran en general i dels nostres padrins en particular. La pandèmia que estem sofrint ha posat davant dels nostres ulls la seva vulnerabilitat. El percentatge de defuncions ha estat elevadíssim, la

preocupació a les residències ha pujat molt, la solitud dels ancians en els seus domicilis ha posat en guàrdia tots els familiars. La por i la incertesa han estat presents en la realitat de cada dia i en els comentaris sobre la gent gran.

Els equips de Vida Creixent no esperaven aquesta situació. No han pogut reunir-se per conversar, per reflexionar i per resar. Hi ha hagut una paràlisi en les activitats previstes i alhora un telèfon pròxim per interessar-se per la salut i per la seva situació personal i ambiental, encara que és cert que s'ha produït l'efecte positiu d'alertar sobre les seves condicions de vida i sobre les seves necessitats més immediates. En l'àmbit eclesial s'hi ha respost amb escrits, programes i dedicació personal en les residències per alleujar algunes penalitats. I, si ho recordeu, l'últim lema de la Jornada de la Famí-

lia tenia com a referència els ancians, a qui se'ls valorava com a tresor de l'Església i de la societat. L'afecte, l'experiència, la saviesa i l'espiritualitat que a tresor en són prou motiu per donar una resposta càlida i decidida de tota la societat i, és clar, també de l'Església i de totes les comunitats cristianes on conviuen i celebren la seva fe.

Cada any tinc un record per a aquest moviment amb motiu de la seva festa anual del dia 2 de febrer i en aquesta ocasió el faig amb un afecte especial i us demano que us hi afegiu tots. Estem obligats a donar una major atenció als avis en totes les dimensions, des de la física a l'espiritual; estem

obligats a retornar-los el molt que han fet per nosaltres; estem obligats a agrair-los el seu enorme servei a la família i a la societat; estem obligats a ajudar-los a eliminar les pors i les incerteses perquè puguin tornar a trobar-se en el temple amb Déu i amb la comunitat.

La festa de Vida Creixent neix a l'empara de dues figures entranyables, els ancians Simeó i Anna, que es troben amb el Nen Jesús quan el porten a presentar al temple. També aquest dia celebren la seva festa anual els membres de la Vida Consagrada. Us en demano una oració, sobretot per la nombrosa quantitat de gent gran de les comunitats de la nostra diòcesi.

Amb la meva benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Un ajut de "La Caixa" permet garantir el reforç escolar i la catequesi a les parròquies

El 8 de gener, el Bisbat de Lleida va acollir l'acte d'entrega de 26 tauletes per garantir que infants de la nostra diòcesi puguin fer reforç escolar i catequesi malgrat la pandèmia. Un ajut de Caixabank i de la Fundació "La Caixa" de 5.000 euros ha permès adquirir les tauletes que seran repartides entre una desena de parròquies de la diòcesi.

L'acte ha comptat amb la presència de Mn. Lluís Sallán, vicari general del Bisbat de Lleida; de Ramon

Sanz, director de banca privada de Caixabank; i de Geremi Calzada, director d'Institucions de Caixabank a Lleida.

Arran de la pandèmia, el Bisbat de Lleida va detectar les dificultats d'alguns infants per seguir, de forma telemàtica, el reforç escolar que porten a terme a nombroses parròquies de la nostra diòcesi i per garantir la igualtat d'oportunitats. Aquesta dificultat també afectava el seguiment de la catequesi de Primera Comunió.

CERCA DE VOSOTROS

Gente mayor
y Vida Creixent

Queridos diocesanos:

Los creyentes no tenemos un tope temporal para la formación y el crecimiento personal en nuestra vida cristiana. La fe en Jesucristo permanece siempre en nuestro interior y tratamos de hacerla visible con las buenas obras. Aprendemos los elementos básicos de la fe en los primeros años de nuestra existencia y nos acompaña siempre, con certezas y dudas, con alegrías y tristezas, con diálogos y con silencios... hasta la etapa final de nuestra vida. Necesitamos de manera cotidiana reflexión, revisión de vida y oración.

El objetivo del movimiento apostólico de Vida Creixent, tan extendido en nuestra diócesis, desea conseguir una atención especial a las personas mayores que son una fuente de sabiduría y un pozo de experiencia y afecto para toda la sociedad. Una atención a su vida cristiana que conservan con esmero y con ilusión; a veces no terminan de comprender la reducida aceptación de su herencia espiritual en los hijos y nietos pero ello no obsta para practicar con constancia los principios básicos de la fe y el intento tenaz de darlos a conocer.

Hemos hablado mucho durante los últimos meses de la gente mayor en general y de nuestros abuelos en particular. La pandemia que estamos sufriendo ha puesto delante de nuestros ojos la vulnerabilidad de los mayores. El porcentaje de fallecimientos ha sido elevadísimo, la preocupación en las residencias ha subido mucho, la soledad de los ancianos en sus domicilios ha puesto en guardia a todos los familiares. El miedo y la incertidumbre han sido moneda corriente en la realidad y en los comentarios referidos a los mayores.

Con este planteamiento no contaban los equipos de Vida Creixent. No han podido reunirse para conversar, para reflexionar y para rezar. Ha habido una parálisis en las actividades previstas y un teléfono cercano para interesarse por la salud y por su situación personal y ambiental. Es cierto que se ha producido el efecto positivo de alertar sobre sus condiciones de vida y sobre sus necesidades más inmediatas. En el ámbito eclesial se ha respondido con escritos, programas y dedicación personal en las residencias para aliviar algunas penalidades. En concreto, el último lema de la Jornada de la Familia tenía como referencia a los ancianos, a quienes se les describía como tesoro de la Iglesia y de la sociedad. El afecto, la experiencia, la sabiduría y la espiritualidad que atesoraban eran motivo suficiente para una respuesta cálida y decidida por parte de toda la sociedad. Por supuesto por parte de la Iglesia y de todas las comunidades cristianas donde conviven y celebran su fe.

Aunque cada año tengo un recuerdo para este movimiento con motivo de su fiesta anual del día 2 de febrero, en esta ocasión lo hago con un cariño especial al que ruego que os suméis todos. Estamos obligados a una mayor atención a los ancianos en todas las dimensiones, desde la física a la espiritual; estamos obligados a devolverles lo mucho que han hecho por nosotros; estamos obligados a agradecerles su enorme servicio a la familia y a la sociedad; estamos obligados a ayudarles a eliminar los miedos y las incertidumbres para que puedan volver a encontrarse en el templo con Dios y con la comunidad.

La fiesta de Vida Creixent gira en torno a dos figuras entrañables, los ancianos Simeón y Ana, que se encuentran con el Niño Jesús cuando lo llevan a presentar al templo. Ese mismo día celebran su fiesta anual los miembros de la Vida Consagrada. Una oración por ellos, sobre todo por los abundantes ancianos de las comunidades de nuestra diócesis.

Con mi bendición y afecto,

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Taller de lectura orant
de l'Evangelí organitzat per
la Delegació de Catequesi

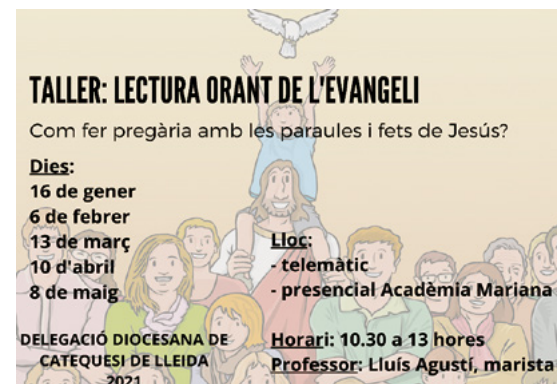
La Delegació de Catequesi portarà a terme durant el primer semestre de l'any un taller de lectura orant de l'Evangelí amb el títol «Com fer pregària amb les paraules i fets de Jesús?».

La Bíblia no és un llibre oblidat, tampoc és una obra d'arqueologia o d'història de les civilitzacions. De fet, la Bíblia és un llibre de vida. És un llibre que ens parla de Déu i a través del qual Déu se'ns comunica.

Els objectius del taller de lectura orant és apropar l'Evangelí a la vida i donar eines de pregària amb l'Evangelí, a més de descobrir la importància de l'Evangelí en la vida cristiana.

En aquesta iniciativa, s'utilitzaran diversos textos de l'Evangelí i, a partir del text, intentarem descobrir entre tots què ens diu a nosaltres avui i com el text ens crida a no defallir en el nostre compromís de vida cristiana i d'evangelitzadors.

El curs tindrà una modalitat telemàtica, a través del programa Zoom, per a aquelles catequistes que no es puguin desplaçar, i una altra presencial per a

TALLER: LECTURA ORANT DE L'EVANGELI
Com fer pregària amb les paraules i fets de Jesús?

Dies:
16 de gener
6 de febrer
13 de març
10 d'abril
8 de maig

Lloc:
- telemàtic
- presencial Acadèmia Mariana

DELEGACIÓ DIOCESANA DE CATEQUESI DE LLEIDA
2021

Horari: 10.30 a 13 hores
Professor: Lluís Agustí, marista

les catequistes que es puguin desplaçar a l'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església. L'animador del curs serà Lluís Agustí, germà marista i professor de l'ISCREB i de l'IREL.

El taller va començar el 16 de gener i continuarà el 6 de febrer, 13 de març, 10 d'abril, i 8 de maig de 2021. Serà de les 10.30 a les 13 h.

Conferència de David Jou
sobre «Ciència i interioritat»

El poeta i físic David Jou va impartir el passat 14 de gener la conferència «Ciència i interioritat» dintre del cicle «Interioritat» que aquest curs organitza l'IREL. David Jou va fer una exhaustiva aproximació al sentit de la interioritat a través de la ciència.

La sessió es va emetre a través del canal de YouTube del Bisbat de Lleida i està disponible a la web de l'IREL. La podeu visionar al següent enllaç: <https://youtu.be/sm4RZXAnCdk>

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

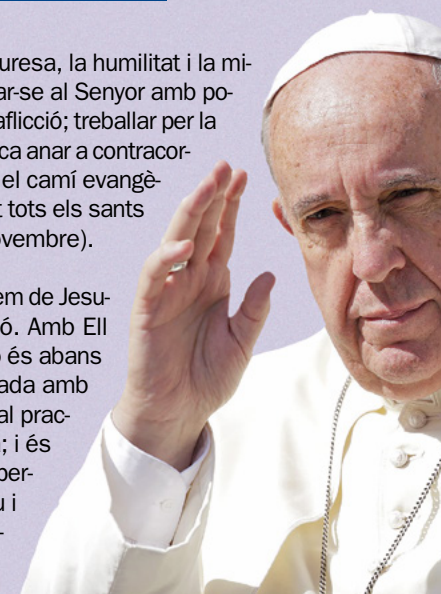

@Pontifex: «La paràbola dels vinyaters homicides (Mt 21,33-43) és una advertència que serveix per a totes les èpoques, inclosa la nostra. La vinya és del Senyor, no nostra. I Déu espera els fruits de la seva vinya d'aquells als qui ha enviat a treballar-hi» (4 d'octubre).

@Pontifex: «Necessitem viure la ciutat a partir d'una mirada de fe que descobrixi que Déu habita a les seves cases, als seus carrers, en les seves places. Aquesta presència ha de ser descoberta, revelada. Déu no s'oculta a aquells que el busquen amb un cor sincer» (31 d'octubre).

@Pontifex: «Triar la puresa, la humilitat i la misericòrdia; encomanar-se al Senyor amb pobresa d'esperit i en l'afflicció; treballar per la justícia i la pau, significa anar a contracorrent. Però aquest és el camí evangèlic que han recorregut tots els sants i els beats» (1 de novembre).

@Pontifex: «Aprenguem de Jesucrist, mestre d'oració. Amb Ell entenem que l'oració és abans de res escolta i trobada amb Déu; és un art que cal practicar amb insistència; i és l'àmbit en el qual es percep que tot ve de Déu i a Déu torna» (4 de novembre).

Trobada telemàtica d'agents de Pastoral de la Salut a la diòcesi

El passat dijous 14 de gener va tindre lloc la primera assemblea d'agents de pastoral de la Delegació de Pastoral de la Salut del Bisbat de Lleida. És la primera vegada que es porta a terme una trobada d'aquest tipus, que es va celebrar de forma telemàtica.

Una vintena de representants de centres hospitalaris, parròquies i entitats relacionades amb el món de la salut, van compartir la seva experiència en els temps de pandèmia, que ha modificat l'acompanyament dels malalts, que estan en el seu domicili, hospital o residència. Hem compartit els canvis pastorals que s'hi han produït en l'atenció presencial o telemàtica dels nostres malalts. No podem oblidar la importància de l'assistència humana i espiri-

tual en els moments on més es manifesta la fragilitat de la persona.

El delegat de Pastoral de la Salut, el Dr. Jacint Cabau, va valorar

molt positivament aquest espai de trobada per «compartir tant l'activitat que es duu a terme als centres hospitalaris com la tasca de les parròquies».

El #DesembreSolidari de Torres de Segre, un regal per a Càritas Diocesana de Lleida

Càritas Diocesana de Lleida ha estat una de les entitats beneficiàries de l'acció solidària que ha tingut lloc durant el mes de desembre a Torres de Segre, organitzada per l'ajuntament de la localitat.

En concret, gràcies a la iniciativa #DesembreSolidari, més de 200 euros podran ser destinats a projectes de la nostra entitat. Maria José Rosell, secretària general de Càritas Diocesana de Lleida, va rebre el donatiu per part de la responsable del grup de voluntariat de Càritas parroquial de Torres de Segre i de la regidora de Serveis socials del municipi del Baix Segre.

L'acció va consistir en la venda, a un preu simbòlic, de llibres i revistes descatalogats, procedents de la Biblioteca Guillem de Cervera de Torres de Segre. Els beneficis s'han donat a diverses causes solidàries i entitats, entre les quals s'hi troba la nostra. Des de Càritas Diocesana de Lleida valorem positivament aquest tipus d'iniciatives que

posen de manifest la implicació de la societat en millorar la vida de les persones més vulnerables. Així mateix, agraïm el treball que, des de fa molts anys, s'està duent des de Càritas Parroquial de Torres de Segre, com s'evidencia en un reportatge publicat a la revista *El pregoner de Torres de Segre*.

REFLEXIONS

Amb autoritat

Jesús, tot just iniciat el seu ministeri apostòlic, amb els primers apòstols acabats de cridar a la riba del llac de Tiberíades, arriben a Cafarnaüm. El dissabte, com feien els jueus practicants, van a la sinagoga per participar en les funcions religioses. Cafarnaüm era una ciutat amb molta vitalitat, per això la seva presència, d'entrada, no deuria cridar l'atenció. Sempre hi assistia passavolants a la pregària sabatina. L'expectació deuria despertar-se quan, llegida la Sagrada Escripura, Jesús demana la paraula per parlar als fidels reunits. En acabar, la reacció generalitzada, que recull l'evangeli de Marc, fou que tothom comentava la manera de parlar de Jesús: «amb autoritat».

No podem confondre autoritat amb poder. Hi ha persones que, davant el poble, tenen autoritat, no perquè se'ls hagi investit d'un càrrec o funció social. No s'imposen per la força o el poder. Sinó, perquè la seva manera de ser i de viure és reconeguda pels altres, atreuen aquells que els coneixen.

L'autoritat es guanya.

Etimològicament, autoritat ve del llatí «augere», que vol dir: fer créixer, augmentar, fer prosperar. Tota societat que vulgui avançar necessita dones i homes amb autoritat, que ajudin a fer créixer. Aquest principi podem aplicar-lo a diversos àmbits de la vida. Penso en l'autoritat dels pares respecte els seus fills; dels mestres amb els alumnes; dels directors d'empresa vers els empleats; dels governants amb els seus súbdits; dels sacerdots amb els feligresos... Cadascú, en l'àmbit de la seva vida, hauria de veure quina és la seva responsabilitat derivada de l'autoritat que hom té.

La nostra societat necessita dones i homes que actuïn amb «autoritas», que ensenyin l'art d'obrir els ulls a la realitat, de meravellar-se davant la vida, d'interrogar-se amb senzillesa pel sentit de les coses. Persones que per la seva actitud responsable, per la seva coherència, perquè són honrats i fidels ajuden a créixer, estimulen els altres.

En sectors de la societat actual es vol diferenciar l'exercici d'un càrrec públic amb el que és l'àmbit privat de la persona. Acceptaré que es pot complir honestament una responsabilitat pública encara que a la vida privada s'actui de manera irresponsable. Però tots entenem que no és pas aquest el millor exemple per desvetllar la confiança i la col·laboració.

L'evangeli ens diu que el poble senzill admirava i seguia Jesús perquè, a diferència dels escribes i fariseus, actuava amb autoritat. La seva paraula clara, directa, autèntica, tenia una força que el poble sabia captar.

Encara avui escoltar-lo i seguir-lo fa que ens plantejgem els interrogants fonamentals. Jesús és per a nosaltres un mestre de vida, revestit d'autoritat.

Mn. Ramon Sàries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [He 11,32-40 / Sl 30 / Mc 5,1-20]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates M. Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dimarts [Mt 3,1-4 (o bé: He 2,14-18) / Sl 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum). Mare de Déu patrona dels cerers i dels electricistes, altres

advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...

3. ■ Dimecres [He 12,4-7.11-15 / Sl 102 / Mc 6,1-6]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Anscari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM).

4. ■ Dijous [He 12,18-19.21-24 / Sl 47 / Mc 6,7-13]. Sant Andreu Cor-

sini (†1373), bisbe (carmelità); sant Joan de Brito, prev.; sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana.

5. ■ Divendres [He 13,1-8 / Sl 26 / Mc 6,14-29]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dissabte [He 13,15-17.20-21 / Sl 22 / Mc 6,30-34]. Sants Pau Miki,

prev. jesuïta japonès, i companys, mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorothea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Jb 7,1-4.6-7 / Sl 146 / 1Co 9,16-19.22-23 / Mc 1,29-39]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

Diumenge IV de durant l'any (B)

COMENTARI

«Ensenya amb autoritat i mana els esperits malignes»

En aquests últims diumenges hem vist qui era Jesús (baptisme) i la crida d'alguns deixebles (primers diumenges); avui ja se'ns presenta la missió de Jesús. Ho veiem a l'Evangeli: Jesús ensenyava: *La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei sinó amb autoritat.* Jesús és un mestre molt diferent dels altres mestres. Parla amb autoritat però no amb una autoritat externa (ell no és un mestre de la llei) sinó amb l'autoritat que neix de les seves paraules, de l'autenticitat i novetat del que diu. En ell el poble troba la veritable Paraula de Déu, *una doctrina nova* dirà el poble. D'aquesta manera es fa realitat el que anunciava el llibre del Deuteronomi: *Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu [Moisés], li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu.* Jesús és aquest gran profeta, nascut enmig nostre, superior al mateix Moisés que ensenya les paraules de Déu; per això el seu ensenyament és tan nou. Però cal escoltar les seves paraules perquè venen directament de Déu. Ara bé, Jesús no es limita a ensenyar sinó que lluita eficaçment contra el mal. Ho veiem també a l'Evangeli. Jesús diu [a l'esperit maligne]: *Calla i surt d'aquest home. Llavors l'esperit maligne llançà un gran xiscle i en va sortir.* Jesús ha vingut a destruir el mal. *L'home posseït d'un esperit maligne es posà a cridar: Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Jesús és més fort que el mal. Amb Jesús acaba l'imperi de qui esclavitza els homes.*

Per això el poble proclama: *Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana els esperits malignes i l'obeeixen.* Així podem viure sense neguits i dedicats al Senyor, com diu Pau. La nostra missió?: escoltar el Senyor, lluitar contra tota mena de mal en nosaltres i en els altres i portar una vida dedicada totalment al Senyor, sense pors i sense que res ens en distregui.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 18,15-20)

Moisés digué al poble: «El Senyor, el teu Déu, farà que s'aixequi d'enmig teu, d'entre els teus germans, un profeta com jo. Escolteu-lo. El dia que el poble s'havia reunit a la muntanya de l'Horeb vas demanar al Senyor, el teu Déu, de no tornar a sentir la veu del Senyor, el teu Déu, i de no veure més aquelles flames, per por de morir. Llavors el Senyor em digué: «Han fet bé de demanar-ho. Jo faré que s'aixequi d'enmig dels seus germans un profeta com tu, li posaré als llavis les meves paraules i ell els dirà tot el que jo li ordenaré. I jo demanaré comptes als qui no escoltin les paraules que ell els dirà en nom meu. Però si un profeta s'atreveix a dir en nom meu alguna paraula que jo no li hauré ordenat, o bé parla en nom d'altres déus, morirà».

▶ Salm responsorial (94)

R: *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor: «No enduriu els vostres cors.»*

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa, / aclamem la Roca que ens salva; / presentem-nos davant seu a lloar-lo, / aclamem-lo amb els nostres cants. R.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo, / agenollem-nos davant del Senyor, que ens ha creat; / ell és el nostre Déu, / i nosaltres som el poble que ell pastura, / el ramat que ell mateix guia. R.

Tant de bo que avui sentíssiu la seva veu: / «No enduriu els cors com a Meribà, / com el dia de Massà, en el desert, / quan van posar-me a prova els vostres pares, / i em temptaren, tot i haver vist les meves obres.» R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 7,32-35)

Germans, jo voldria que visquéssiu sense neguit. El qui no és casat pot ocupar-se de les coses del Senyor i mirar de fer el que és agradable al Senyor, mentre que els casats s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar a la muller, i tenen el cor dividit. Igualment, la noia o la dona no casada pot ocupar-se de les coses del Senyor i de ser santa de cos i d'esperit, mentre que les dones casades s'han d'ocupar de coses del món i mirar d'agradar al marit. Tot això ho dic pensant que és més avantatjós. No vull pas lligar-vos. Penso només que és cosa més digna, i que facilita de viure dedicat al Senyor sense tràfecs que en distreguin.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Marc (Mc 1,21-28)

A Cafar-Naüm Jesús anà en dissabte a la sinagoga i ensenyava. La gent s'estranyava de la seva manera d'ensenyar, perquè no ho feia com els mestres de la llei, sinó amb autoritat. En aquella sinagoga hi havia un home posseït d'un esperit maligne que es posà a cridar: «Per què et fiques amb nosaltres, Jesús de Natzaret? Has vingut a destruir-nos? Ja sé prou qui ets: ets el Sant de Déu.» Però Jesús el reprengué i li digué: «Calla i surt d'aquest home.» Llavors l'esperit maligne sacsejà violentament el posseït, llançà un gran xiscle i en va sortir. Tots quedaren intrigats i es preguntaven entre ells: «Què vol dir tot això? Ensenya amb autoritat una doctrina nova; fins i tot mana els esperits malignes, i l'obeeixen.» I aviat la seva anomenada s'estengué per tota la regió de Galilea.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 18,15-20)

Moisés habló al pueblo diciendo: «El Señor, tu Dios, te suscitará de entre los tuyos, de entre tus hermanos, un profeta como yo. A él lo escucharéis. Es lo que pediste al Señor, tu Dios, en el Horeb el día de la asamblea: «No quiero volver a escuchar la voz del Señor mi Dios, ni quiero ver más ese gran fuego, para no morir». El Señor me respondió: «Está bien lo que han dicho. Suscitaré un profeta de entre sus hermanos, como tú. Pondré mis palabras en su boca, y les dirá todo lo que yo le mande. Yo mismo pediré cuentas a quien no escuche las palabras que pronuncie en mi nombre. Y el profeta que tenga la arrogancia de decir en mi nombre lo que yo no le he mandado, o hable en nombre de dioses extranjeros, ese profeta morirá».

▶ Salmo responsorial (94)

R: *Ojalá escuchéis hoy la voz del Señor: «No endurezcáis vuestro corazón.»*

Venid, aclamemos al Señor, / demos vítores a la Roca que nos salva; / entremos a su presencia dándole gracias, / aclamándolo con cantos. R.

Entrad, postrémonos por tierra, / bendiciendo al Señor, creador nuestro. / Porque él es nuestro Dios, / y nosotros su pueblo, / el rebaño que él guía. R.

Ojalá escuchéis hoy su voz: / «No endurezcáis el corazón como en Meribá, / como el día de Masá en el desierto; / cuando vuestros padres me pusieron a prueba / y me tentaron, aunque habían visto mis obras. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 7,32-35)

Hermanos:

Quiero que os ahorréis preocupaciones: el no casado se preocupa de los asuntos del Señor, buscando contentar al Señor; en cambio, el casado se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su mujer, y anda dividido. También la mujer sin marido y la soltera se preocupan de los asuntos del Señor, de ser santa en cuerpo y alma; en cambio, la casada se preocupa de los asuntos del mundo, buscando contentar a su marido. Os digo todo esto para vuestro bien; no para poner una trampa, sino para inducirlos a una cosa noble y al trato con el Señor sin preocupaciones.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 1,21b-28)

En la ciudad de Cafarnaún, el sábado entró Jesús en la sinagoga a enseñar; estaban asombrados de su enseñanza, porque les enseñaba con autoridad y no como los escribas. Había precisamente en su sinagoga un hombre que tenía un espíritu inmundo y se puso a gritar: «¿Qué tenemos que ver nosotros contigo, Jesús Nazareno? ¿Has venido a acabar con nosotros? Sé quién eres: el Santo de Dios». Jesús lo increpó: «¡Cállate y sal de él!». El espíritu inmundo lo retorció violentamente y, dando un grito muy fuerte, salió de él. Todos se preguntaron estupefactos: «¿Qué es esto? Una enseñanza nueva expuesta con autoridad. Incluso manda a los espíritus inmundos y lo obedecen». Su fama se extendió enseguida por todas partes, alcanzando la comarca entera de Galilea.